

KGST-országok búzanemesítőinek tanácskozása Szegeden

A KGST országokban dolgozó búzanemesítők és -termesztők évek óta gyümölcsöző baráti, alkotó kapcsolatot építettek ki egymással. A különböző intézetek közötti megbeszélések során felvetődött többek között az a gondolat, hogy a KGST-hez tartozó országok búzanemesítő és -termesztő szakemberei tartanak tanácskozást. A januári megbeszélés után miniszter-helyettesi tanácskozáson úgy döntöttek, hogy az idén megrendezik a KGST Búzanemesítési és Termesztési Konferenciát. Mivel hazánk kezdeményezője volt a konferenciának, az első nagyszabású tanácskozást a Gabonatermesztési Kutató Intézet rendezésében tartják meg Szegeden.

Kedden délelőtt a Tisza Szálló tükörméjében dr. Szánier Imre, a Gabonatermesztési Kutató Intézet igazgatója üdvözölte a hazánkba érkezett bolgár, csehszlovák, lengyel, NDK, román és szovjet kutató cso-

portokat, akik a magyar nemesítőkkel és gabonatermesztőkkel négynapos tanácskozást kezdtek. Dr. Szánier Imre bevezetőjében rámutatott arra, hogy a KGST-országok búzanemesítőinek és termesztoinek tanácskozása igen nagy jelentőségű. Első ízben találkoznak azok a kutatók, akik számos ki-magasló eredményt értek már el hazájukban.

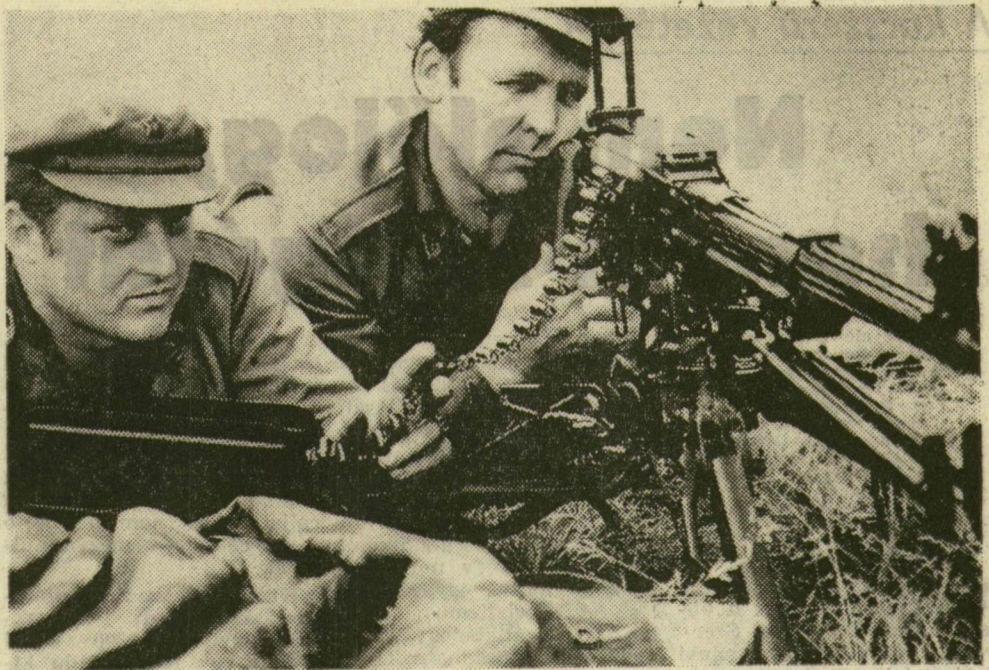
A tanácskozás során javaslatok hangzanak el mind a nemesítési, mind az agrotechnikai problémák megoldására, s ezek elősegítik olyan, az intenzív termelési viszonyokat meghaladó búzafajták előállítását és elterjesztését, melyek ellenállnak a betegségeknek is.

Dr. Barabás Zoltán, a kutató intézet főosztályvezetője javasolta a résztvevő közel 50 kutatónak, hogy létesítsenek egy Európai Génbankot — géngyűjteményt —, ahonnan a kutatók munkáikhoz megkaphatják majd a szükséges anyagokat. Ez a Génbank Magyarországon működne.

Az első napon a nemesítők számoltak be munkáikról. Tizenhat előadás hangzott el a hibrid búza, a minőségi búza, a fehérjevizsgálatok, a fajtahibridizációs eredmények és a betegség ellenállásával kapcsolatban.

Szerdán, ma délelőtt, a termesztés kérdéseiről tanácskoznak. Előreláthatóan 13 előadás hangzik majd el.

Csütörtökön délelőtt a résztvevők ellátogatnak a hazai intenzív búza nemesítésének egyik „műhelyébe”, a kiszombori nemesítő telepre, ezenkívül megtekintik a Szeged határában levő öthalmi agrotechnikai tenyész-kertet. Csütörtökön délután a kenyérgabona termesztéséről híres tisztaföldvári Lenin Tsz-t, keresik fel, ahol a nagyüzemi táblákat és a fajtaösszehasonlító kísérleteket nézik meg. A búzanemesítők és tudományos kutatók nemzetközi találkozója pénteken Kecskeméten zárul. A kecskeméti kísérleti-intézet triticales tenyészkertjében tesznek látogatást dr. Kiss Árpád nemesítő kalauzolásával.

Gyakorlaton

A szegedi gyárak és üzemek legtovább reggel 6-kor indulnak a gépek, lendülnek mozgásba a munkaeszközök. Akik velük bannak, parancsolnak nekik nyolc órán keresztül, azok korán kelnek. Csak sebtében törlik ki szemükből az álmot, s igyekeznek a legelső buszokhoz, villamosokhoz. Mások motorkerékpárra ülnek, vagy biciklipédálta-posznak. Körükben nem ritka már a saját személygépkocsi sem.

LÖVÉSZETEN

A hajnali kép ilyen eleven mozgást tükröz. Azokon a napokon viszont kivételesen mozgalmassabbak, sietősebbek a hajnalok, amikor kor munkások, férfiak és nők, fiatalok és idősebbek igyekeznek szolgálatba, gyakorlatra vagy riadó sürgeti őket át-meg átszelni a várost az igyekezetben, hogy mielőbb a gyülekezőhelyre érjenek. Nyomukba eredtünk a napokban ilyen alkalommal. Hat órákor pontosan indultak velük a gépjárművek. A reggeli harmat még csillogott a növényzetten, mikor kiérték a dóci lötérré, harcászatra, éleslövészetre. A két fogalom ugyan különbözik egymástól, ezúttal mégis szorosan összetartozott, mint a kiképzési terv részfeladata az egész évi programmal.

Az egyik század szakaszparancsnokai azonnal a kijelölt helyekre vezényelték egységüket. A jók között is a legjobb szakasz Nagyvári László szakaszparancsnoké. Civilben az újszegedi kendergyár munkáügyi csoport-vezetője, Szakasz személyi

állománya — helyettese, Gulyás Sándor kivételével, aki kórházban fekszik — most is teljes, mint rendszeresen minden foglalkozáson. Ennek és más eredményeknek alapján vívták ki maguknak 1970-ben a zászlóalj legjobb szakasza címet a szocialista verseny-mozgalomban. A szegedi munkásorség ugyanakkor tavaly kiérdemelte Csongrád megyében a legjobb egységnek kijáró kitüntető elismerést. Ez az értékelés sokra kötelez az idei képzési évben is.

Az éleslövészetet, a most is több napos foglalkozást, sokoldalú gyakorlat előzte meg. Az egységek minden mozdulatát összehangolták egymással, önmagukkal és a parancsnoki állásponttal a rádiókkal. Távsóval figyelve a különféle mozzanatokot, akár térképre is azonnal be lehet jelölni az iskolászerű gyakorlatokat a tüzszakaszkig. A lövészetet vezető Kovács György századparancsnok-helyettes, aki az újszegedi gyárban rendész, szintúgy pontosan ismeri, hogy mi történik a lőtér minden egyes pontján, mint Fűkő József, a szegedi munkásorség parancsnoka, vagy helyettese, Hnyilicza Mihály.

ÖREGEK ÉS FIATALOK

A munkások és fiatalok acélkéi sorfalát példázza és szimbolizálja ennek a századnak harca kész tevékenysége is. A tapasztalt „öreg” mellett ott állnak már a fiatalok, és nők is, például Gyurik Kálmán, Szekesi Viktória, Mészáros Erzsébet, Baranyai Edit, Gubik Etlka, hogy csak néhányukat említsük. Foglalkozásukra nézve: szövőnők. Egy romépületet jelképező fedezék mögött viszont olyan biztosan és pontosan lőnek a kitűzött célra géppisztollyal, távcsöves puskával, pisztollyal, és dobznak kézigranátot, mint a nálunknál nagyobb fizikumú férfitársai.

Az ilyen feladatokból persze nem akarnak kimaradni azok a tartalékos munkások sem, akik önként vállalt szolgálati évükön túl vannak már, de a munkából még nem mentek nyugdíjba, Linzer János, Körmdíj Ferenc tartalékos állományúak, és velük korban is egyvadású társaik még most is részt kérnek a fegyverforgatásból, olyan magától értetődően, mint akikre mindenkor és minden időben biztosan lehet számítani. A bognácsok alatt vígan lódog a láng, pattog a tűz, s az ellátórészlegből a fiatal Csala József — egyébként az élelmiszer-kiskereskedelmi vállalat egyik boltvezető-helyettese — gondoskodik arról, hogy az egységéből ne maradjon majd senki éhen. A szegedi munkásorség nagy öröge, a 68 éves Nagygyörgy Sándor azörme-

gyári nyugdíjas is egyenruhában szorgoskodik, teszi magát hasznossá, immár tizenöt évi munkásori szolgálat után. Fianak, lányának, unokájának tekintti az egység minden tagját, s viszonozásul tisztelet övezi a veteránt.

ÜNNEPNAPON IS...

Kemény-ség és líra ötvöződik az emberi viszonylatokban az élet megannyi mozzanatában, de itt és ilyen helyzetben ez a párhuzam még inkább érzékelhető a nemezedékek találkozásában, a közös akarattal, a munkáshatalom fegyveres védelmében. A géppuskások közül a legközelebbi tüzelőállásban Dudás Mihály és Bácskai Miklós helyezkednek el a fegyver mögött. Közös beosztásuk mellett munkahelyük is közös. Egyikük lakatos, másikuk művezető a vas- és fémipari ktsz-ben. A fedezék mögött a lakatos az irányzó, a művezető pedig a helyettese. S közöttük ez nem különbség, hanem összetartozás a szó legszorosabb értelmében. Egyenrangú társak az állandó harci felkészülésben. Mindannyiuknak önként vállalt megbízatás a munkásori szolgálat, amelyből bőven kijut vasárnapokra, ünnepekre, munkaszüneti napokra, egész éjszakai beosztásra, amely után ugyanúgy munkába állnak másnap, fáradtan, kialvatlanul, mint akik nyugodtan átaludták az éjszakát, vagy szórakoztak, amíg ők virrasztottak.

A rendszeres szolgálat mellett más jellegű társadalmi munkát is vállalnak — ki-ki a maga üzemében, gyárában, intézményében —, mert ilyen tartalmú tevékenység is szerepel az egységek közötti versengésben. A szegedi kendergyári lakatos munkásörök például társadalmi munkában állították be a munkagépeket a gyárban. Más üzemekben, gyárakban, intézményekben is a munkások az elsők, akik társadalmi megbízatásokért nyúlnak. Tudják ezt róluk a művezetőktől az igazgatókig, és azt is, hogy a munkásori szolgálat általában és feladatunként milyen helytállást követel tőlük. Eppen ezért megbecsülésük minden munkaterületen kifejezésre jut olyan tekintetben, hogy pártmegbízatásuknak mindenkor és minden időben eleget tud-janak tenni.

A hangos, a lövésektől, robbanásoktól zajos lőtér fölé a lábukat lógató felhők-ből pillanatok alatt meg-erredt a záporos, s a vendég civilek sátorba, napernyő alá szaladtak. A munkás-osztály acélszürke sorfala azonban a helyén maradt: a tüzelőállásokban újabb vezényszavakra emelkedtek a fegyverek.

Lódi Ferenc

Július 1-re összehívták a megyei tanácsot

A Csongrád megyei tanács végrehajtó bizottsága tegnap ülést tartott Szegeden. Megvitatták több előterjesztést, és határozatot hoztak róluk. Így a Csongrád megyei tanács felügyelete alá tartozó vállalatokat — a rendelkezéseknél megjelölően — kategóriába sorolták. Biztosították a Sándorfalva községi tanács által kért 28 ezer forintot pótelőirányzatot, ugyanis a községben a közelmúltban kezdte meg működését a két körzeti orvosi rendelőt, fogorvosi rendelőt, váróhelyiségeket, anya- és gyermekvédelmi tanácsadót, valamint orvosi lakásokat magában foglaló egészségügyi intézmény, melynek működéséhez helyben nem volt anyagi alap.

A vb úgy határozott, hogy a Csongrád megyei tanács következő ülést július elsejére hívja össze. A tanácsülés többek között a megye élelmiszer-gazdaságának harmadik ötéves tervéről, a negyedik ötéves terv fejlesztési irányelveiről, az 1970. évi tanácsai költségvetés és fejlesztési alap felhasználásáról tárgyal majd.

gos kutatási program összeállításához benyújtottak egy olyan témát is, amelyen pl. egy francia intézetben már évek óta több mint kétszázan dolgoznak, s amelyben gyors és biztos sikert — a szakirodalom szerint — csak egy négyezres létszámot a témára állítani tudó laboratórium érhet el. A javaslat benyújtói most akarták kezdeni a munkát — alap-kutatást — 8 emberrel!... A nemzeti jövedelem 2 és fél százaléka ugyan nem kis összeg, de azért illúziókra nem futja belőle, a már megteremtett kutató-fejlesztő bázis, hagyományaink, anyagi lehetőségeink mind amelletl szólnak, hogy szá-munkra gyors, és biztos eredménnyel az alkalmazott, az adaptáló, fejlesztő kutatások szolgálhatnak.

Erre a felismerésre alapszanak általában az ágazati kutatási programok. A gépipar ebben is kulcsszerepet tölt be, hiszen lényegében az egész népgazdaságot ennek az ágazatnak kell ellátni korszerű, jó minőségű, nagy tudású berendezésekkel. Nincs itt hely arra, hogy részleteiben is kitérjünk — a KGM programja kapcsán — a tervezett fejlesztésekre,

Propagandisták ünnepélyes megbeszélései

Az MSZMP Szeged városi bizottsága tegnap, kedden délután a Sajtóház klubjában ünnepélyes keretek között zárta az 1970/71-es pártoktatási évet. A tanácskozáson a vezető propagandisták és a Marxista—Leninista Esti Középiskola tanárai vettek részt. A megjelöltek Szabó G. László, a városi pártbizottság osztályvezetője üdvözölte, majd dr. Ozvald Imre, a városi pártbizottság titkára értékelte az 1970/71-es pártoktatási évet, és a végrehajtó bizottság nevében köszönetet fejezte ki az eredményes propagandamunkáért a résztvevőknek.

Ma, szerdán délután 3 órákor a Tisza szálló kon-

certtermében a pártoktatás valamennyi szegedi propagandistájának részvételével kerül sor az elmúlt tanév ünnepélyes zárására.

Tegnap délelőtt rendezte meg a szegedi járási pártbizottság a járás propagandistáinak azt a hagyományos konferenciáját, amely lezárta az elmúlt pártoktatási évet. A meghívott 70 propagandistának Gruber János, a járási pártbizottság titkára tartott tájékoztatót, az SZKP XIV. kongresszusáról és más időszerű kérdésekről.

A pártoktatási év tapasztalatait Reményik István mb. osztályvezető értékelte.

Energetikai gépgyártás

Kedden a Technika Házában megkezdődött a második energetikai gépgyártási konferencia. A négynapos tanácskozáson háromszáz szakember vész részt, közöttük 10 ország 63 képviselője. A konferencia összehívását és nemzetközivé bővíté-

sét az tette indokoltta, hogy már 2000-ig előrelátható az energiahordozók megoszlása, így meghatározhatók a gépgyártás feladatai is.

A hazai energetikai gépgyártó ipar szerepét Szili Géza nehézipari miniszter-helyettes ismertette.

amelyek a korszerű acélgyártási technológiák elterjesztését hozzák majd magukkal, az öntődéák, a hengerelt áruk gyártásának fejlődését, a számirányítású integrált gyártórendszerek megjelenését, a hűtés és vákuum-technikai ipar fejlődését, vagy, hogy kitérjünk a számítástechnikai programra, amelyért döntően ez a tárca felelős. Ezek a nagy fejezetek. A kisebbek — mint pl. a zöldség, gyümölcs, szőlőtermesztés gépesítése is több mint 300 millió forinttal szerepel az ágazat kutatási, fejlesztési programjában. 80 millió forintot tervez kiadni a tárca 1985-ig az állattenyésztés komplex gépesítésének kutatására, fejlesztésére. Így a — láthatatlan beruházások egész sora indul el a negyedik ötéves tervben egyetlen ágazatnál is a közös, a fő cél elérése — a versenyképesség fokozása érdekében.

A kutatási-fejlesztési munka kapcsán létezik még egy rendkívül fontos tényező, és pedig a nemzetközi kapcsolatok fejlesztése. S ezen belül különösen a nemzetközi munkamegosztásban való részvétel fokozása.

Elsősorban a nemzetközi tudományos együttműködés bővítése a baráti országokkal. Ez mindenképp növelné adott anyagi erőforrásaink hatékonyságát. Koncentrálni — kölcsönösen — egy-egy adott cél érdekében.

Napjainkban szerte a világon szakemberek százai dolgoznak azon — pl. nálunk is, épp a KGM-ben —, hogy megfelelő számítási modellt szerkeszsenek, amellyel pontosan meghatározhatják, előre kiszámíthatják egy-egy kutatási, fejlesztési program hozamát. Nem vitás, jó azt előre tudni, mennyi lesz a bevétel, hiszen a kutatásban mindig rejlik elkerülhetetlen kockázat. Azt azonban különösebb matematikai bizonyítás nélkül is állíthatja bárki: a legtöbb kockázat, sőt a biztos veszteség, a lemaradás, a nemzetközi mezőnytől, de a hazaitól is, abban rejlik, ha valahol nem vállalkoznak az újításra, vagy csak lassan, óvakodva alkalmazák a legújabb termelőerőt — a tudományt.

Gerencsér Benec